

UJEDINJENE
NACIJE

Međunarodni sud za krivično
gonjenje osoba odgovornih za
teška kršenja međunarodnog
humanitarnog prava počinjena
na teritoriji bivše Jugoslavije
od 1991. godine

Predmet br. IT-95-5/18-T
Datum: 27. juni 2012.
Original: engleski

PRED PRETRESNIM VIJEĆEM

U sastavu: **sudija O-Gon Kwon, predsjedavajući**
sudija Howard Morrison
sudija Melville Baird
sudija Flavia Lattanzi, rezervni sudija

Sekretar: **g. John Hocking**

Odluka od: **27. juna 2012.**

TUŽILAC

protiv

RADOVANA KARADŽIĆA

JAVNO

**ODLUKA PO SEDAMDESET DRUGOM ZAHTJEVU OPTUŽENOG U VEZI SA
KRŠENJEM OBAVEZE OBJELODANJIVANJA**

Tužilaštvo

g. Alan Tieger
gđa Hildegard Uertz-Retzlaff

Optuženi

g. Radovan Karadžić

Branilac u pripravnosti

g. Richard Harvey

OVO PRETRESNO VIJEĆE Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud) rješava po "Sedamdeset drugom zahtjevu za donošenje zaključka o kršenju obaveze objelodanjivanja (maj 2012.)", koji je optuženi podnio 29. maja 2012. godine (dalje u tekstu: Zahtjev), i ovim donosi odluku po njemu.

I. Argumentacija

1. Optuženi u Zahtjevu tvrdi da je tužilaštvo prekršilo pravilo 66(A)(ii) Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Pravilnik) kada 14. maja 2012. nije objelodanilo dodatnu izjavu koju je John Wilson 2008. dao tužilaštvu (dalje u tekstu: Izjava).¹
2. Optuženi smatra da je tužilaštvo, budući da je Wilson svjedočio u ovom predmetu u junu 2010. godine, moralo, na osnovu pravila 66(A)(ii), da objelodani Izjavu do 7. maja 2009., što je bio rok koji je Vijeće 6. aprila 2009. odredilo u svom "Nalogu poslije statusne konferencije sa priloženim planom rada".² U Izjavi se navodi Wilsonov stav da je general Mladić primao naređenja od JNA u maju i junu 1992. godine, a to je period u kojem je Mladić, prema navodima u Trećoj izmijenjenoj optužnici, bio pod komandom optuženog.³ Optuženi traži hitan zaključak o tome da je tužilaštvo prekršilo svoju obavezu objelodanjivanja na osnovu pravila 66(A)(ii) zato što do tog roka⁴ nije objavilo Izjavu i traži da Vijeće naloži da se Wilson ponovo pozove na unakrsno ispitivanje.⁵
3. Dana 31. maja 2012. tužilaštvo je podnijelo "Odgovor na Karadžićev sedamdeset drugi zahtjev za donošenje zaključka o kršenju obaveze objelodanjivanja (maj 2012.)" (dalje u tekstu: Odgovor). Ono tvrdi da bi Zahtjev trebalo odbiti na osnovu toga što optuženi nije dokazao da mu je nanesena šteta zakašnjelim objelodanjivanjem Izjave.⁶ Ono izražava žaljenje zbog zakašnjelog objelodanjivanja do kojeg je, kako priznaje, došlo zbog administrativne greške, ali ističe da optuženom nije nanesena šteta i da on nije

---

¹ Zahtjev, par. 1-2.

² Zahtjev, par. 3. V. Nalog poslije statusne konferencije sa priloženim planom rada, 6. april 2009., par. 7.

³ Zahtjev, par. 2 i Dodatak B.

⁴ Zahtjev, par. 3.

⁵ Zahtjev, par. 6.

⁶ Odgovor, par. 1, 7.

iznio valjan razlog za traženo pravno sredstvo.⁷ Da bi potkrijepilo tu tvrdnju, tužilaštvo ukazuje na pet drugih dokumenata koji su optuženom objelodanjeni prije Wilsonovog svjedočenja, a koji sadrže "iste dokaze" kao i Izjava.⁸

4. Tužilaštvo takođe primjećuje da je optuženi već unakrsno ispitao Wilsona o "potpuno istom pitanju" navedenom u Izjavi, naime o Mladićevom odnosu s JNA, a posebno s generalom Panićem.⁹ Tužilaštvo zaključuje argumentom da, u svjetlu ograničene prirode Izjave, "ranijeg obimnog objelodanjivanja sličnog materijala, kao i prirode postojećeg svjedočenja, nema valjanog razloga da general Wilson bude ponovo pozvan."¹⁰

5. Optuženi je 11. juna 2012. podnio "Obavještenje o sudskoj praksi Žalbenog Vijeća u vezi sa Sedamdeset drugim zahtjevom za donošenje zaključka o kršenju obaveze objelodanjivanja (maj 2012.)" (dalje u tekstu: Obavještenje), u kojem upućuje na odluku Žalbenog vijeća koja je nedavno objavljena javno, u kojoj je Žalbeno vijeće izričito zaključilo da je tužilaštvo prekršilo obavezu objelodanjivanja čak i prije postupka na kojem se razmatra pitanje nanošenja štete.¹¹ Optuženi tvrdi da bi Vijeće, prilikom donošenja odluke po Zahtjevu, trebalo razmotriti Odluku Žalbenog vijeća u predmetu *Lukić* budući da je ta sudska praksa relevantna za pravno sredstvo koje traži optuženi i zbog stava sudije Kwona u vezi s tim pravnim sredstvom.¹²

6. Tužilaštvo je 12. juna 2012. podnijelo "Zahtjev za odbijanje "Obavještenja o sudskoj praksi Žalbenog Vijeća u vezi sa Sedamdeset drugim zahtjevom za donošenje zaključka o kršenju obaveze objelodanjivanja (maj 2012.)"" (dalje u tekstu: Zahtjev tužilaštva za odbijanje). Tužilaštvo tvrdi da bi Obavještenje trebalo izbrisati iz spisa budući da su u njemu, bez zatraženog odobrenja, navedeni argumenti koji potkrepljuju Zahtjev, i budući

⁷ Odgovor, par. 1.

⁸ Odgovor, par. 3-4, gdje se upućuje na (i) Wilsonovu izjavu od 5. juna 1995. godine; (ii) informativni izvještaj tužilaštva od 11. oktobra 2008. godine; (iii) Wilsonov iskaz u *Tužilac protiv Perišića*, predmet br. IT-04-81-T, (T. 854-857) (3. novembar 2008.); (iv) informativni izvještaj tužilaštva od 4. novembra 2008. godine; i (v) Wilsonovu izjavu od 26. marta 2009. godine.

⁹ Odgovor, par. 5, gdje se upućuje na pretres, T. 4063-4064 (22. juni 2010.).

¹⁰ Odgovor, par. 6.

¹¹ Najava, par. 2, gdje se upućuje na *Tužilac protiv Lukića i Lukića* (12. maj 2011.), predmet br. IT-98-32/1-A, Odluka po Zahtjevu Milana Lukića za pravna sredstva zbog kršenja obaveze objelodanjivanja od strane tužioca, 12. maj 2011. godine (dalje u tekstu: Odluka Žalbenog vijeća u predmetu *Lukić*), par. 20.

¹² Najava, par. 2, 5.

da je podneseno prekasno.¹³ Tužilaštvo primjećuje da je Obavještenje podneseno 10 dana nakon Odgovora, suprotno pravilu 126bis Pravilnika.¹⁴ U svakom slučaju, tužilaštvo zapaža da Obavještenje ne dodaje ništa meritumu Zahtjeva budući da Vijeće ne mora biti obaviješteno o svakoj odluci koje su donijela druga vijeća Međunarodnog suda i tvrdi da Odluka Žalbenog vijeća u predmetu *Lukić* "ne odstupa od važećeg prava".¹⁵

II. Mjerodavno pravo

7. Pravilo 66(A)(ii) predviđa da tužilac (u roku koji je odredilo pretresno vijeće ili pretpretresni sudija) stavi na raspolaganje odbrani "kopije izjava svih svjedoka koje tužilac namjerava da pozove da svjedoče na suđenju i kopije svih transkriptata i pismenih izjava uzetih u skladu s pravilom 92bis, 92ter i 92quater;".

8. Pravilo 68bis predviđa da pretresno vijeće može odlučiti, *proprio motu* ili na zahtjev jedne od strana, koje će sankcije izreći strani koja nije ispunila svoje obaveze objelodanjivanja u skladu s Pravilnikom. Prilikom odlučivanja o (eventualnom) odgovarajućem pravnom sredstvu, Vijeće mora ispitati da li je relevantnim kršenjem optuženom nanesena šteta.¹⁶

III. Diskusija

9. Na početku, Vijeće zaključuje da je Obavještenje koje je podnio optuženi zapravo replika na Odgovor tužilaštva. Obavještenje je podneseno sedam dana nakon Odgovora i bez traženja odobrenja Vijeća za to na osnovu pravila 126bis. Shodno tome, Vijeće neće uzeti u obzir Obavještenje prilikom odlučivanja po Zahtjevu. Nakon takve odluke, Vijeće ne vidi potrebu da naloži da se Obavještenje izbriše iz spisa. U svakom slučaju, Vijeće opaža da pitanje da li se hitna odluka o kršenju može koristiti kao pravno sredstvo iako nije nanesena šteta nije bilo pokrenuto pred Žalbenim vijećem u predmetu *Lukić*.

10. U ovom predmetu tužilaštvo je imalo obavezu da optuženom najkasnije do 7. maja 2009. objelodani sav materijal na osnovu pravila 66(A)(ii).¹⁷ Uslijedilo je to da je

¹³ Zahtjev tužilaštva za odbijanje, par. 1.

¹⁴ Zahtjev tužilaštva, par. 2.

¹⁵ Zahtjev tužilaštva, par. 3.

¹⁶ *Tužilac protiv Kordića i Čerkeza*, predmet br. IT-95-14/2-A, Presuda, 17. decembar 2004. godine, par. 179; *Tužilac protiv Blaškića*, predmet br. IT-95-14-A, Drugostepena presuda, 29. juli 2004. godine, par. 268.

¹⁷ Nalog poslije statusne konferencije sa priloženim planom rada, 6. april 2009., par. 7

tužilaštvo prekršilo svoju obavezu objelodanjivanja tako što Izjavu nije objelodanilo do 7. maja 2009. godine. Mada je tužilaštvo svoju obavezu objelodanjivanja na osnovu pravila 66(A)(ii) Pravilnika prekršilo zakašnjelim objelodanjivanjem Izjave, Vijeće smatra da optuženi zbog tog kršenja nije pretrpio nikakvu štetu. Da bi došlo do tog zaključka, Vijeće je pregledalo Izjavu i uočilo da je ona ograničene dužine i da su informacije navedene u njoj već objelodanjene optuženom u drugim oblicima prije Wilsonovog svjedočenja.¹⁸ Optuženi nije potkrijepio svoju tvrdnju da je zbog zakašnjelog objelodanjivanja pretrpio štetu i nije pokazao na koji način je Izjava dodatak materijalu koji mu je već objelodanjen. Isto tako, Vijeće je uzeo u obzir da je optuženi prilikom unakrsnog ispitivanja Wilsona već iscrpno pretresao pitanje Mladićevog odnosa s JNA i njegove počinjenosti JNA.¹⁹

11. Budući da optuženom nije nanesena šteta, Vijeće smatra da nema osnova da odobri zahtjev optuženog da se Wilson ponovo pozove na unakrsno ispitivanje.

IV. Dispozitiv

12. Iz gore navedenih razloga, Pretresno vijeće, na osnovu pravila 54 i 66(A)(ii) Pravilnika, ovim:

- a) djelimično **ODOBRAVA** Zahtjev, većinom glasova, uz suprotno mišljenje sudije Kwon,²⁰ i zaključuje da je tužilaštvo prekršilo pravilo 66(A)(ii) Pravilnika zakašnjelim objelodanjivanjem Izjave;
- b) **ODBIJA** Zahtjev u svim drugim aspektima;
- c) **ZAKLJUČUJE** da je Obavještenje podneseno suprotno pravilu 126bis Pravilnika; i
- d) **ODBACUJE** Zahtjev tužilaštva za odbijanje.

---

¹⁸ V. Odgovor, par. 4 i pet primjera navedenih u njemu.

¹⁹ Pretres, T. 4063-4064 (22. juli 2010.).

²⁰ Sudija Kwon se poziva na svoje Djelimično suprotno mišljenje u Odluci po zahtjevima optuženog broj 37-42 u vezi s kršenjem odredbi pravila o objelodanjivanju i Djelimično suprotnom mišljenju sudije Kwon, 29. mart 2011. godine. Mada se sudija Kwon slaže s većinom da je prekršeno pravilo 66(A)(ii) Pravilnika, iako optuženom nije nanesena šteta, on smatra da bi zahtjev trebalo u cijelosti odbaciti.

Sastavljen na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je engleska verzija mjerodavna.

/potpis na originalu/
sudija O-Gon Kwon,
predsjedavajući

Dana 27. juna 2012.

U Haagu,
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]